

ת"פ 38206/11/13 - יעקב פרץ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 38206-11-13 מדינת ישראל נ' פרץ
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 50

בפני	כב' השופט לוימור מרגולין-יחידי
מבקשים	יעקב פרץ
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

ההגנה עותרת למשוך מתיק המוצגים כרסוסות לשנים 2007 - 2008 של חברת S.R. שבבעלות עד המדינה ולתקן את הפרוטוקול כמפורט בבקשתה.

המאשימה מתנגדת לבקשה.

הכרסוסות נושא הבקשה הוגשו פעמיים לתיק מוצגי התביעה:

לראשונה ביום 8.7.14, עת הוצגו לעד המדינה, הוא אישר אותן והן סומנו ת/71 ות/74 (ע' 60, ע' 61).

פעם נוספת הוגשו אותן כרסוסות וסומנו ת/130 ות/131 במסגרת מוצגי תביעה מוסכמים. ביחס להגשה המאוחרת צוין תחילה על ידי הסנגורים בתגובה בכתב מיום 26.10.14 כי הגשת הכרסוסות כפופה להגשתן בהתאם לדיני הראיות על ידי העדה הדס כהן מנהח"ש "שהנפיקה כרסוסות אלה" ובכפוף לחקירתה הנגדית. לאחר מכן בדיון מיום 28.10.14 הצהירו הסנגורים כי "אנחנו מסכימים להגשת הכרסוסות לשם אמיתות תוכן", וכן הסכימו להגשת הכרסוסות שלא באמצעות זימונה של העדה, בכפוף לכך שיוכלו לחקור את העדה כעדת הגנה בחקירה נגדית (ע' 437).

לאחר שהעידה הדס כהן מנהח"ש כעדת הגנה, ולא אישרה באופן פוזיטיבי כי היא מזהה שהיא זו שערכה את הכרסוסות, טוענים הסנגורים כי הגשת הכרסוסות בשתי הפעמים לא הייתה לאמיתות תוכן הכרסוסות, ובהתאמה הם מבקשים לתקן את הפרוטוקול.

בחנתי את העתירה ואת הטענות ואיני סבורה כי יש מקום לקבלן.

כידוע, בעל העסק הוא שאחראי להכנסותיו ומוחזק כמי שמודע להיקפי הכנסותיו. בעל העסק אחראי להעביר למנהח"ש את התיעוד החשבונאי של הכנסותיו והוצאותיו בעסק, כשאותו תיעוד הוא חומר הגלם המהווה בסיס לנתונים בכרסת הנהח"ש. משכך, ברי כי בעל עסק מוסמך לאשר את תוכן הכרסות של הכנסות בעסקו.

ודוק, בעוד שהתייחסות מנהח"ש בהקשר של כרסת הכנסות או הוצאות מוגבלת לכך שהתיעוד החשבונאי הועבר אליה והיא ריכזה אותו בכרסת בהתאם לנתוני הגלם, וכן להיבט הטכני במהותו הנוגע לעצם הפקת המסמך, הרי שהתייחסות בעל העסק היא למהותם של הנתונים המפורטים בכרסת, היינו להכנסות גופן. משכך, אך טבעי היה שעד המדינה אישר את הכרסות של ההכנסות בחברה בבעלותו.

בהקשר זה אעיר כי לא זו בלבד שלא הובעה התנגדות להגשת הכרסות בזמן אמת, אלא שגם בשלב שהמאשימה הצהירה בדיון מאוחר יותר כי עד המדינה אישר את הכרסות, לא הובעה כל הסתייגות (ע' 140). ליתר דיוק עד להגשת הבקשה הנוכחית לא נטענה כל טענה הנוגעת לכרסות האמורות (למעשה ביהמ"ש הוא שהסב את תשומת לב ההגנה להגשתן הראשונה של הכרסות באמצעות עד המדינה ללא כל הסתייגות וסימון ת/71 ות/74, בדיון מיום 16.4.15 בעת שהעידה העדה הדס כהן וההגנה הצהירה על הכוונה להגיש את הבקשה).

לא מצאתי בעובדה שעד המדינה תיאר כי מלאכת הכנת הכרסת הייתה באחריות רה"ח ו/או מנהח"ש ממוסד, כדי לשנות מן המסקנה, שכן עד המדינה הבהיר באותה נשימה שהכרסת הוכנה על סמך החשבוניות שהוא מסר (ע' 59). לא הוצגו לעד המדינה בחקירתו הנגדית נתונים שנועדו לקעקע את תשובתו שהכרסות מבוססות על התיעוד שהעביר ומשקפות את ההכנסות.

לאור המקובץ, איני מקבלת את הטענה החדשה של ההגנה שהכרסות הוגשו באמצעות עד המדינה שלא לאמיתות תוכן.

בנסיבות אלה, משהוגשו הכרסות ללא התנגדות, לא נדרש בית-המשפט כעת לבחון בדיעבד את שלושת מישורי הקבילות של מסמך.

יתרה מכך, מסקנה זו בדבר קבילותן של הכרסות שהוגשו באמצעות עד המדינה לתוכן, מייתרת את הצורך להדרש לטענות הנוגעות להגשה הכפולה המאוחרת ולבקשה לתיקון הפרוטוקול בהקשרן של הכרסות ת/130, ת/131, שכן הכרסות מהוות מוצגים בתיק המוצגים (ת/71, ת/74).

למעלה מן הצורך אציין כי לא התרשמתי שנפלה שגיאת הקלדה בנוסח הצהרות ההגנה בפרוטוקול מיום 28.10.14, והנוסח מתיישב היטב עם השתלשלות הדברים במכתב ולאחריו בדיון.

אוסף עוד כי מקובלת עליו הטענה שאילו אכן סברה ההגנה כי עמדתה לא תועדה נכונה בפרוטוקול הדיון מיום 28.10.14, היה עליה לפנות בבקשה להבהרת הנושא בסמוך לאחר אותה ישיבה ולא בחלוף חודשים ארוכים, לבטח לא לאחר סיום פרשת התביעה.

אשר על כן עתירת ההגנה על כל חלקיה נדחית.

ההחלטה תשלח לצדדים בפקס.

ניתנה היום, כ"ד אייר תשע"ה, 13 מאי 2015, בהעדר הצדדים.